

Onikinci Şua

Denizli Mahkemesi Müdafaatından

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Evet; biz bir cemiyetiz ve öyle bir cemiyetimiz var ki, her asırda, üç yüz elli milyon dahil mensubları var ve her gün beş def'a namazda, o mukaddes cemiyetin prensiblerine kemâl-i hürmetle alâkalarını ve hizmetlerini gösteriyorlar. Kudsî programıyla birbirinin yardımına, dualariyle ve mânevî kazançlariyle koşuyorlar. İşte biz bu mukaddes ve muazzam cemiyetin efradındanız ve hususî vazifemiz de, Kur'ân'ın îmanî hakikatlarını tahkikî bir surette ehl-i îmana bildirip, onları ve kendimizi îdam-ı ebedîden ve siyasî ve entrikalı cemiyet ve komitelerle ve bizim medâr-ı ittihamımız olan cemiyetcilik gibi asılsız ve mânasız gizli cemiyetle hiçbir münasebetimiz yoktur ve tenezzül etmeyiz.

Dünyaya karışmak arzusu bizde bulunsaydı, böyle sinek vızıltısı gibi değil, top güllesi gibi ses ve patlak verecekti. Divan-ı Harb-i Örfî'de ve Mustafa Kemal'in hiddetine karşı divan-ı riyasette şiddetli ve dokunaklı müdafaa eden bir adam, on sekiz sene zarfında kimseye sezdirmeden dünya entrikalarını çeviriyor, diye onu ittiham eden, elbette bir garazla eder. Bu mes'elede, benim şahsımın veya bâzı kardeşlerimin kusuriyle Risâle-i Nur'a hücum edilmez! O, doğrudan doğruya Kur'ân'a bağlanmış! Ve Kur'ân dahi Arş-ı Âzam ile bağlıdır. Kimin haddi var, elini oraya uzatsın, o kuvvetli ipleri çözsün.

Hem, bu memlekette maddî ve mânevî bereketi ve fevkalâde hizmeti, otuz üç Âyât-ı Kur'âniye'nin işârâtı ile ve İmam-ı Ali Radıyallahu Anh'ın üç keremat-ı gaybiyesiyle ve Gavs-ı Âzam'ın kat'î ihbarıyla tahakkuk etmiş olan Risâle-i Nur, bizim âdi ve şahsî kusurumuzdan

```
sh » (S: 273)
```

ONİKİNCİ ŞUA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Pazartesi, 06 Mayıs 2024 10:15 -

mes'ul olmaz ve olamaz ve olmamalı! Yoksa bu memlekette hem maddî, hem mânevî, telâfi edilmeyecek derecede zarar olacak. (Hâşiye) Bâzı zındıkların şeytanetiyle Risâle-i Nur'a karşı çevrilen plânlar ve hücumlar, inşaallah bozulacaklar. Onun şâkirdleri başkalara kıyas edilmez; dağıtırlmaz, vazgeçirilmez, Cenâb-ı Hakk'ın inâyetiyle mağlûb edilmezler! Eğer maddî müdafaadan Kur'ân menetmeseydi, bu milletin can damarı hükmünde, umumun teveccühünü kazanan ve her tarafta bulunan o şâkirdler, Şeyh Said ve Menemen Hâdiseleri gibi cüz'î ve neticesiz hâdiselerle bulaşmazlar; Allah etmesin eğer mecburiyet derecesinde onlara zulmedilse ve Risâle-i Nur'a hücum edilse, elbette hükümeti iğfal eden zındıklar ve münâfıklar bin derece pişman olacaklar!

Elhâsıl; mâdem biz ehl-i dünyanın dünyalarına ilişmıyoruz, onlar da bizim âhiretimize, îmanî hizmetimize ilişmesinler!..

Mevkuf

Said Nursî

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

Efendiler!

Size kat'î haber veriyorum ki: Buradaki zâtların, bizimle ve Risâle-i Nur'la münasebeti olmayan veya az bulunanlardan başka, istediğiniz kadar hakikî kardeşlerim ve hakikat yolunda hakikatlı arkadaşlarım var. Biz Risâle-i Nur'un keşfiyat-ı kat'iyesiyle iki kerre iki dört eder derecesinde sarsılmaz bir kanaatla bilmişiz ki; ölüm bizim için sırr-ı Kur'ân ile, idam-ı ebedîden terhis tezkeresine çevrilmiş; ve bize muhalif ve dalalette gidenler için o kat'î ölüm, ya idâm-ı ebedîdir

ONİKİNCİ ŞUA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Pazartesi, 06 Mayıs 2024 10:15 -

Mevkuf

Said Nursî

* * *

□□□□□□□□□□□□□□□□

Zaman-ı Saadet'ten şimdiye kadar câri bir âdet-i İslâmiyeye ittibaen Risâle-i Nur'un hususî menbaları olan yüzer Âyât-ı meşhûreyi, büyük bir en'âm gibi «Hizb-i Kur'ânî» yaptığımızı, «Dinde tahrifat yapıyor» diye muaheze etmişler.

sh » (S: 275)

Hem, bir sene cezasını çektiğim ve mahrem tutulan zabıtnamede kaydedildiği gibi odun yığınları altından çıkarılan Tesettür Risâlesi'yle, bu sene yazılmış ve neşredilmiş gibi bizi ittiham

etmek ister.

Hem, Ankara'da hükûmetin riyâsetinde bulunan birisine (Mustafa Kemal'e) söylediğim itirazlara ve ağır sözlere mukabele etmeyip sükût eden ve o öldükten sonra onun yanlısını gösteren bir hakikat-ı hadîsiyeyi beyandaki fitrî ve lüzumlu ve mahrem tenkidlerim, medar-ı mes'uliyet yapılmış, ölmüş ve hükûmetten alâkası kesilmiş bir şahsın hatırı nerede? Ve hükûmetin ve milletin bir hâtırası ve Cenâb-ı Hakk'ın bir tecelli-i hâkimiyeti olan adaletleri, kanunları nerede?..

Hem; biz, hükûmet-i cumhuriye ve esaslarından en ziyade kendimize medar-ı istinat ve onun ile kendimizi müdafaa ettiğimiz «hürriyet-i vicdan» esas, bizim aleyhimizde medar-ı mesu'liyet tutulmuş, güya biz hürriyet-i vicdan esasına muarız gidiyoruz.

Hem, medeniyetin seyyiatını ve kusurlarını tenkid etmesinden hatır ve hayalime gelmiyen birşeyi, zabıtnamelerde isnad ediyor. Güya ben, radyo (Hâşiye), tayyare ve şimendiferin kullanılmasını kabul etmiyorum, diye terakkiyat-ı hâzıra aleyhinde bulunduğumla mes'ul ediyor.

İşte; bu nûmunelerine kıyasen ne kadar hilâf-ı adâlet bir muamele olduğunu, inşaallah, insaf, adâletli olan Denizli müddeiumumisi ve mahkemesi göstererek, o zabıtnamelerin evhamlarına ehemmiyet vermiyecekler.

ONİKİNCİ ŞUA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Pazartesi, 06 Mayıs 2024 10:15 -

Hem en acîbi budur ki; başka mahkemenin müddeiumumisi benden sordu: «Mahrem Beşinci Şuâ'da demişsin; (Ordu, dizginini o dehşetli şahsın elinden kurtaracak) Muradın, orduyu hükûmete karşı itaatsizliğe sevkettir. Ben de dedim: «Maksadım; o kumandan ya ölecek ya tedlil edilecek, ordu tahakkümünden kurtulacak demektir. Acaba; hem gayet mahrem, sekiz senede yalnız iki def'a elime geçen ve aynı zamanda kaybedilen, hem âhir zamana ait bir hadîsin mânasını küllî bir surette beyân eden, hem aslı eskiden te'lif edilen bir risâle, hem bir tek nefer görmediği halde nasıl sebep-i ittiham olur?» Maatteessüf, o insafsızların o acîb ittihamı iddianameye girmiş.

(Hâşiye): Radyo gibi azîm bir nimet-i İlâhiyyeye karşı azîm bir şükür olmak için, «Radyo, Kur'ân'ı okuyup bütün zemin yüzündeki insanlara dinlettirip küre-i havanın bir hâfız-ı Kur'ân olmasıdır.» demiştim.

sh » (S: 276)

Hem en garibi şudur ki; bir yerde demiştim: Cenâb-ı Hakk'ın büyük ni'metleri olan tayyare, şimendifer ve radyoyu büyük şükür ile mukabele lâzımken, beşer etmedi. Tayyareler ile başlarına bomba yağdı. Ve radyo, öyle büyük bir ni'met-i İlâhiyyedir ki, ona mukabil şükür ise; o radyo milyonlar dilli bir küllî hâfız-ı Kur'ân olup, bütün zemin yüzündeki insanlara Kur'ân'ı dinlettirsin. Ve Yirminci Söz'de Kur'ân'ın medeniyet hârikalarından gaybî haber verdiğini beyan

ederken, bir âyetin işareti olarak, «Kâfirler, şimendifer ile Âlem-i İslâmı mağlûb ederler.» demiştim. İslâmı, bu hârikalarla teşvik ettiğim halde bir sebep-i ittiham olarak, «Şimendifer ve tayyare ve radyo gibi terakkiyat-ı hâzıra aleyhinde» diye, iddianamenin âhirinde, beni evvelki müddeiumuminin garazlarına binâen ittiham eder.

Hem; hiçbir münasebeti olmadığı halde bir adam, Risâle-i Nurun ikinci bir ismi olan «Risâlet-ün-Nur» tâbirinden, «Kur'ân'ın nurundan bir risâlettir, bir ilhamdır» demiş. İddianamede, başka yerin verdikleri yanlış mâna ile, güya «Risâle-i Nur bir Resûldür.» diye benim için bir sebep-i ittiham tutulmuş.

Hem, müdafaatımda yirmi yerde kat'î bir surette hüccetler ile isbat etmişiz ki: Bütün dünyaya karşı da olsa, din ve Kur'ân ve Risâle-i Nur'u âlet edemeyiz ve edilmez! Ve biz, onların bir hakikatını dünya saltanatına değiştirmeyiz ve bil'fiil öyleyiz! Bu dâvanın emareleri yirmi senede binlerdir. Mâdem böyledir, ben ve biz bütün kuvvetimizle deriz:

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□

Said Nursî

ONİKİNCİ ŞUA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Pazartesi, 06 Mayıs 2024 10:15 -

* * *

                         

İddiânâmeye karşı itiraznâmenin tetimmesidir.

Bu itirazda muhatabım, Denizli mahkemesi ve müddeiumumisi değil, belki başta Isparta ve İnebolu mddeiumumileri olarak, yanlış ve nâkıs zabıtnameleriyle buradaki acİb iddianâmeyi aleyhimize verdiren garazkâr ve vehham me'murlardır.

sh » (S: 277)

Evvelâ, asl ve faslı olmayan ve hatırıma gelmiyen bir siyasî cemiyet nâmını, mâsum ve siyasetle hiç alâkaları olmayan Risâle-i Nur talebelerine takıp ve o dâire içine giren ve îman ve âhiretinden başka hiçbir maksadları bulunmıyan bİçâreleri, o cemiyetin nâşiri, ya fa'al bir rkn veya mensubu veya Risâle-i Nur'u okumuş veya okutmuş veya yazmış diye suçlu sayıp mahkemeye vermek ne kadar adâletin mahiyetinden uzak olduğuna kat'î bir hücceti şudur ki: Kur'ân aleyhinde yazılan Doktor Duzinin ve sair zındıkların o muzır eserlerini okuyanlara «Hürriyet-i fikir ve hürriyet-i ilmiye» dsturiyle bir suç sayılmadığı halde, hakikat-ı Kur'âniye'yi ve îmaniye'yi, öğrenmeye gayet muhtaç ve müştak olanlara güneş gibi bildiren Risâle-i Nur okumak ve yazmak bir suç sayılmış. Ve hem, yüzer risâle i

Bu insafsızları aldatan ve hiçbir münasebeti olmıyan bir siyasî cemiyet vehmini veren  maddedir:

Birincisi: Eskiden beri benim talebelerim, benim ile kardeş gibi şiddetli alâkadar olmaları; bir cemiyet vehmini vermiş.

İkincisi: Risâle-i Nurun bâzı şâkirdleri, her yerde bulunan ve cumhuriyet kanunları müsaade eden ve ilişmiyen ve cemaat-ı İslâmiye hey'etleri gibi hareket etmelerinden bir cemiyet zannedilmiş. Halbuki, o mahdud -dört şâkirdin niyetleri cemiyet memiyet değil, belki sırf hizmet-i îmaniyede hâlis bir kardeşlik ve uhrevî tesânüddür.

cs: O insafsızlar, kendilerini dalâlet ve dünya-perestlikte bildiklerinden ve hükmetin bâzı kanunlarını kendilerine müsait bulduklarından, fikren diyorlar ki «Herhalde Said ve arkadaşları, bizlere ve hükmetin bizim medenice nâmeşru hevesatımıza müsait kanunlarına muhalifdirler. Öyle ise muhalif bir cemiyet-i siyasiyedirler.»

Ben de derim: Hey bedbahtlar! Dünya ebedî olsaydı; ve insan, içinde dâimî kalsaydı; ve insanî vazifeler yalnız siyaset bulunsaydı; belki bu iftiranızda bir mâna bulunabilirdi. Hem eğer ben siyasetle işe girseydim, yüz risâlede on cümle değil, belki bin cümleyi, siyasetvâri ve mübârezekârâne bulacaktınız. Hem farz-ı muhal olarak, eğer biz dahi sizin gibi bütün kuvvetimizle dünya maksadlarına ve keyflerine ve siyasetlerine çalışıyoruz diye -ki, şeytan da bunu inandırmaya çalışamıyor ve kimseye kabul ettiremez-, Haydi, böyle de olsa, mâdem bu yirmi senede hiçbir vukuatımız gösterilmiyor, ve hükûmet ele bakar, kalbe bakamaz ve herbir hükûmet-

sh » (S: 279)

te şiddetli muhalifler bulunur; Elbette yine adliye kanunu ile bizleri mes'ûl etmezsiniz! Son sözüm:

□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

Said Nursî

* * *

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

Eskişehir mahkemesinde gizli kalmış, resmen zabta geçmemiş ve müdâfaatımda dahi yazılmamış bir eski hâtırayı ve lâtif bir vâkıa-i müdâfaayı aynen beyân ediyorum.

Orada benden sordular ki: «Cumhuriyet hakkında fikrin nedir?» Ben de dedim: Eskişehir mahkeme reisinden başka, daha sizler dünyaya gelmeden, ben dindar bir cumhuriyetçi olduğumu elinizdeki tarihçe-i hayâtım isbat eder. Hülâsası şudur ki: O zaman, şimdiki gibi, hâli bir türbe kubbesinde inzivada idim. Bana çorba geliyordu, ben de tanelerini karıncalara verirdim, ekmeğimi onun suyu ile yerdim. İşitenler benden soruyordular, ben de derdim: «Bu karınca ve arı milletleri, cumhuriyetçidirler, o cumhuriyet-perverliklerine hürmeten tanelerini karıncalara verirdim.» Sonra dediler: «Sen, selef-i sâlihîne muhalefet ediyorsun?» Cevaben diyordum: «Hulefâ-i Râşidîn; herbiri hem halife, hem reis-i cumhur idi. Sıddîk-ı Ekber (R.A.), Aşere-i Mübeşşere ve Sahâbe-i kirâm elbette reis-i cumhur hükmünde idi. Fakat mânasız isim ve resim değil, belki hakikat-ı adâleti ve hürriyet-i şer 'iyyeyi taşıyan mânayı didar cuhuriyetin reisleri idiler.»

* * *

                         

Efendiler!

Çok emarelerle kat'f kanaatım gelmiş ki; hükûmet hesabına, "hissiyat-ı diniyeyi âlet ederek emniyet-i dâhiliyeyi ihlâl etmek" için bize hücum edilmiyor. Belki bu yalancı perde altında, zındıka hesabına, bizim îmanımız için ve îmana ve emniyete hizmetimiz için bize hücum edildiğine çok hüccetlerden bir hücceti şudur ki: Yirmi sene zarfında, Risâle-i Nur'un yirmibin nüshaları ve parçalarını yirmibin adamlar okuyup kabul ettikleri halde, Risâle-i Nur'un şakirdleri tarafından emniyetin ihlâlîne dair hiçbir vukuat olmamış ve hükûmet kaydetmemiş ve eski ve yeni iki mahkeme bulmamış. Halbuki, böyle kesretli ve kuvvetli propaganda, yirmi günde vukuatlar ile kendini gösterecekti. Demek hürriyet-i vicdan prensibine zıd olarak, bütün dindar nasihatçılara şamil, lastikli bir kanunun 163'üncü maddesi sahte bir maskedir. Zındıklar, bazı erkân-ı hükûmeti iğfal ederek, adliyeyi şaşırtıp, bizi herhalde ezmek istiyorlar.

Madem hakikat budur, biz de bütün kuvvetimizle deriz: Ey dinini dünyaya satan ve küfr-ü mutlaka düşen bedbahtlar! Elinizden ne gelirse yapınız. Dünyanız başınızı yesin ve yiyecek! Yüzer milyon kahraman başlar feda oldukları bir kudsî hakikata, başı-

sh: » (Ş: 281)

mız dahi feda olsun! Her ceza ve idamınıza hazırız! Hapsin harici bu vaziyette, yüz derece dâhilinden daha fenadır. Bize karşı gelen böyle bir istibdad-ı mutlak altında hiçbir hürriyet -ne hürriyet-i ilmiye, ne hürriyet-i vicdan, ne hürriyet-i diniye- olmamasından, ehl-i namus ve diyanet ve tarafdar-ı hürriyet olanlara ya ölmek veya hapse girmekten başka bir çare kalmaz. Biz de                                                      

ONİKİNCİ ŞUA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Pazartesi, 06 Mayıs 2024 10:15 -

diyerek Rabbimize dayanıyoruz.

Mevkuf

Said Nursî

* * *

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□

Mahkeme Reisi Ali Rıza Beyefendi!

Hukukumu müdafaa etmek için ehemmiyetli bir talebim ve bir ricam var. Ben yeni harfleri bilmiyorum ve eski yazım da pek nâkıstır; hem beni başkalarla görüştürmüyorlar, âdeta tecrid-i mutlak içindeyim. Hattâ iddianame, onbeş dakikadan sonra benden alındı. Hem avukat tutmak iktidarım yok. Hattâ size takdim ettiğim müdafaatımın, çok zahmetle, bir kısmını gizli olarak ancak yeni harf ile bir suretini alabildim. Hem Risâle-i Nur'un bir nevi müdafaanamesi ve mesleğinin hülâsası olan Meyve Risalesi'nin bir suretini müddeiumuma vermek için ve bir-iki suretini Ankara makamâtına göndermek için yazdırmıştım. Birden onları elimden aldılar, daha vermediler. Halbuki Eskişehir adliyesi, bize bir makineyi hapse gönderdi. Biz müdafaatımızı onda, yeni harfle bir-iki nüsha yazdık; hem o mahkeme dahi yazdı. İşte ehemmiyetli talebim: Ya bize bir makineyi siz veriniz veya bize müsaade ediniz, biz celbedeceğiz. Tâ ki hem müdafaatımı, hem Risâle-i Nur'un müdafaanamesi hükmündeki risaleyi yeni harfle iki-üç suretini alıp, hem Adliye Vekaletine, hem Heyet-i Vekileye, hem Meclis-i Meb'usana, hem Şûra-yı Devlete göndereceğiz. Çünkü iddianamede bütün esas, Risâle-i Nur'dur ve Risâle-i Nur'a ait dava ve itiraz, cüz'î bir hâdise ve şahsî bir mes'ele değil ki çok ehemmiyet verilmesin. Belki bu milleti ve memleketi ve hükûmeti ciddî alâkadar edecek ve dolayısıyla âlem-i İslâmın nazar-ı dikkatini ehemmiyetli bir surette celbedecek bir küllî hâdise hükmünde ve umumî bir mes'eledir.

sh: » (Ş: 282)

Evet Risâle-i Nur'a perde altında hücum eden, ecnebi parmağıyla bu vatandaki milletin en büyük kuvveti olan âlem-i İslâmın teveccühünü ve muhabbetini ve uhuvvetini kırmak ve nefret verdirmek için siyaseti dinsizliğe âlet ederek perde altında küfr-ü mutlakı yerleştirenlerdir ki, hükûmeti iğfal ve adliyeyi iki defadır şaşkırtıp, der: "Risâle-i Nur ve şakirdleri, dini siyasete âlet eder, emniyete zarar ihtimali var."

Hey bedbahtlar! Risâle-i Nur'un gerçi siyasetle alâkası yoktur; fakat küfr-ü mutlakı kırdığı için, küfr-ü mutlakın altı olan anarşiliği ve üstü olan istibdad-ı mutlakı esasıyla bozar, reddeder. Emniyeti, asayiş, hürriyeti, adaleti temin ettiğine yüzer hüccetlerden biri, bu müdafaanamesi hükmündeki Meyve Risalesi'dir. Bunu âlî bir heyet-i ilmiye ve içtimaiye tedkik etsinler, eğer beni tasdik etmezlerse, ben her cezaya ve işkenceli idama razıyım!

Mevkuf

Said Nursî

* * *

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□

Reis Beyefendi,

Kararnamede üç madde esas tutulmuş:

Birisi: Cem'iyettir. Ben buradaki bütün Risâle-i Nur şakirdlerini ve benimle görüşenleri veya okuyan ve yazanlarını aynıyla işhad ediyorum, onlardan sorunuz ki, ben hiç birisine dememişim: "Bir cem'iyet-i siyasiye veya cem'iyet-i nakşiye teşkil edeceğiz." Dâima dediğim budur: Biz îmanımızı kurtarmaya çalışacağız. Umum ehl-i îman dâhil oldukları ve üçyüz milyondan ziyâde efradı bulunan bir mukaddes cemaat-ı İslâmiyeden başka mabeynimizde medar-ı bahs olmad ığı nı ve Kur'ânda "Hizbullah" namı verilen ve umum ehl-i îmanın uhuvveti cihetiyle kendimizi, Kur'âna hizmetimiz için Hizb-ül Kur'ân, Hizbullah dairesinde bulmuşuz. Eğer kararnâmede bu mâna murad ise, bütün ruhumuzla, kemal-i ıftiharla itiraf ederiz. Eğer başka mânalar murad ise, onlardan haberimiz yoktur!

İkinci Madde: Kararnâmenin itirafıyla, Kastamonu zabıtasının rapor ve tasdikiyle, hiç neşrolunmayacak tarzda odun ve kömür y ığı nları altında ve mıhl ı sandıklarda bulunan ve Eskişehir

sh: » (Ş: 283)

Mahkemesinin tedkikinden ve tenkidinden geçen ve bir hafif cezayı çektiren ve kat'iyen mahrem tutulan Tesettür Risalesi ve Hücumat-ı Sitte ve Zeyli Risalesi gibi kitablardan bazı cümlelerine yanlış mana vererek dokuz sene evvelki zamana bizi götürüp, cezasını çektığımız suç ile mes'ul etmek istiyor.

Üçüncü Madde: Kararnâmede kaç yerinde: "Devletin emniyetini ihlâl edebilir veya yapabilir." gibi tabirlerle imkânât, vukuat yerinde istimal edilmiş. Herkes mümkündür ki bir katl yapsın, bu imkân ile mes'ul olabilir mi?

Mevkuf

Said Nursî

* * *

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□

Reis Beyefendi!

Ankara makamatına ve reis-i cumhura istida suretinde gönderdiğim müdafaanamemi ve başvekaletin de bunu ehemmiyetle kabul ettiklerini gösteren cevabî mektubunu rabten sunuyorum, takdim ederim. Makam-ı iddianın aleyhimizde beyan etti ğ i asılsız, ittihamkârane evhamın kat'î cevabları bu müdafaatımda vardır. Sair yerlerin garazkârane ve sathî zabıtnâmelerine bina edilen buranın ehl-i vukuf raporunda hilaf-ı vaki' ve mantıksız çok sözler vardır ki, onlara karşı da bu itiraznâmem takdim edilmişti. Ezcümle:

Size evvelce arzettiğim gibi, Eskişehir Mahkemesine, 163 üncü madde ile beni mahkûm etmek istedikleri zaman demiştim: Hükûmet-i Cumhuriyenin ikiyüz meb'usu içinde aynı rakam 163 meb'usun imzalarıyla Van'daki Dâr-ül Fünunuma (medrese) yüzellibin banknot tahsisat kabul etmeleri ve onun ile hükûmet-i Cumhuriyenin bana karşı teveccühü, bu 163 üncü maddeyi hakkımda hükûmden iskat ediyor, dediğim halde; o ehl-i vukuf, "163 meb'us Said aleyhinde tâkibat yapmışlar" diye tahrif etmiş. İşte makam-ı iddia da, bu ehl-i vukufun böyle bütün bütün asılsız ittihamlarına binâen bizi mes'ul tutuyor. Halbuki meclisinizin kararıyla, en yüksek heyet-i ilmiye ve fenniye'nin tedkikine ve tahkikine havale edilen Risâle-i Nur'un bütün eczaları tedkikten sonra bil'ittifak, hakkımızda verdiği kararda: "Said'in ve Risâle-i Nur şakird-

sh: » (Ş: 284)

lerinin yazılarında; dinî, mukaddesâtı âlet edip, devletin emniyetini ihlâl teşvik veya bir cem'iyet kurmak ve hükûmete karşı bir su-i maksadı bulunmak kasdında olduğunu gösterir bir sarahat ve emare olmadığını ve Said'in şakirdleri, muhaberelerinde hükûmete karşı kötü bir kasd beslemek, bir cem'iyet kurmak veya tarîkat gütme fikriyle hareket etmedikleri anlaşılmaktadır." diye müttefikane karar vermişler.

Hem ehl-i vukuf "Said Nursî'nin yüzde doksan risalesi, hem samimî, hem hasbî, hem ilim ve

İmanlarını kuvvetlendiren ve ahlâklarını düzelten Risâle-i Nur'un irşadlarına "ifsad" diyorsun. Allah'tan korkmuyorsun, dilin kurusun!" demiş.

Şimdi bu şakirdin haklı olarak bu sözünü makam-ı iddia gördüğü halde, "Said, etrafına fesad saçmış" tabirini insafınıza ve vicdanınıza havale ediyorum.

Makam-ı iddia, Risâle-i Nur'un içtimaî derslerine ilişmek fikriyle, "Dinin tahtı ve makamı vicdandır, hükme kanuna bağlanmaz. Eskiden bağlanmasıyla içtimaî keşmekeşler olmuştur." dedi. Ben de derim ki: "Din yalnız İman değil, belki amel-i sâlih dahi dinin ikinci cüz'üdür. Acaba katl, zina, sirket, kumar, şarab gibi hayat-ı içtimaiyeyi zehirlendiren pek çok büyük günahları işleyenleri onlardan men'etmek için, yalnız hapis korkusu ve hükûmetin bir hafiyesinin görmesi tevehhümü kâfi gelir mi? O halde her hanede, belki herkesin yanında dâima bir polis, bir hafiye bulunmak lâzım gelir ki, serkeş nefisler kendilerini o pisliklerden çeksinler. İşte Risâle-i Nur amel-i sâlih noktasında, İman canibinden, herkesin başında her vakit bir manevî yasakçıyı bulundurur. Cehennem hapsini ve gazab-ı İlahîyi hatırına getirmekle fenalıktan kolayca kurtarır.

Hem makam-ı iddia bir risalenin güzel ve fevkalâde kerametkârane bir tevafukunun imza edilmesiyle "bir cem'iyet efradı" diye manasız bir emare beyan etmiş. Acaba esnafların ve hancıların defterlerinde bulunan bu nevi imzalara cem'iyet ünvanı verilir mi? Eskişehir'de aynı böyle bir vehim oldu. Cevab verdiğim ve Mu'cizat-ı Ahmediye Risalesi'ni gösterdiğim zaman taaccüble karşıladılar. Eğer mabeynimizde dünyevî bir cem'iyet olsaydı, bu derece benim yüzümden zarar görenler, elbette kemal-i nefretle benden kaçacak idiler. Demek nasıl ben ve biz, İmam-ı Gazalî ile irtibatımız var, kopmuyor; çünkü uhrevîdir, dünyaya bakmıyor. Aynen öyle de; bu masum ve safi ve hâlis dindarlar, benim gibi bir bîçareye İman derslerinin hatırı için bir kuvvetli alâka göstermişler. Ondan bu asılsız mevhum bir cem'iyet-i siyasiye vehmini ver

sh: » (Ş: 286)

miş. Son sözüm:

ONİKİNCİ ŞUA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Pazartesi, 06 Mayıs 2024 10:15 -

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□

Mevkuf, haps-i münferidde

Said Nursî

* * *

Bu gelen kısım çok ehemmiyetlidir

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

Son Sözün Bir Mühim Bir Parçası

Efendiler! Reis bey, dikkat ediniz! Risâle-i Nur'u ve şakirdlerini mahkûm etmek, doğrudan doğruya küfr-ü mutlak hesabına, hakikat-ı Kur'aniye ve hakaik-i îmaniyeyi mahkûm etmek hükmüne geçmekle binüçyüz seneden beri her senede üçyüz milyon onda yürümüş ve üçyüz milyar müslümanların hakikata ve saadet-i dâreyne giden cadde-i kübralarını kapatmaya çalışmaktır ve onların nefretlerini ve itirazlarınızı kendinize celbetmektir. Çünkü o caddede gelip gidenler, gelmiş geçmişlere dualar ve hasenatlarıyla yardım ediyorlar. Hem bu mübarek vatanın başına bir kıyamet kopmaya vesile olmaktadır. Acaba mahkeme-i kübrada, bu üçyüz milyar davacıların karşısında sizden sorulsa ki: "Doktor Duzi'nin, baştan nihayete kadar serapa İslâmiyetiniz ve vatanınız ve dininiz aleyhinde ve firenkçe "Tarih-i İslâm" namındaki eseri ki, zındıkların kütüphanelerinizdeki eserlerine, kitaplarına ve serbest okumalarına ve o kitapların şakirdleri kanununuzca cem'iyet şeklini almalarıyla beraber, dinsizlik veya komünistlik veya anarşistlik veya pek eski ifsad komitecilik veya menfî Turancılık gibi siyasetinize muhalif cem'iyetlerine ilişmiyordunuz? Neden hiçbir siyasetle alâkaları olmayan ve yalnız îman ve Kur'an cadde-i kübrasında giden ve kendilerini ve vatandaşlarını idam-ı ebedîden ve haps-i münferidden kurtarmak için Kur'anın hakikî tefsiri olan Risâle-i Nur gibi gayet hak ve hakikat bir eseri okuyanlara ve hiçbir siyasî cem'iyetle münasebeti olmayan o hâlis dindarların birbiriyle uhrevî dostluk ve uhuvvetlerine cem'iyet namı verip ilişmişsiniz. Onları pek acib bir kanunla mahkûm ettiniz ve etmek istediniz." dedikleri

sh: » (Ş: 287)

zaman ne cevap vereceksiniz? Biz de sizlerden soruyoruz. Ve sizi iğfal eden ve adliyeyi şaşkırtan ve hükûmeti bizimle, vatana ve millete zararlı bir surette meşgul eyleyen muarızlarımız olan zındıklar ve münafıklar, istibdad-ı mutlaka "cumhuriyet" namı vermekle, irtidad-ı mutlakı rejim altına almakla sefahet-i mutlaka "medeniyet" ismini vermekle, cebr-i keyfî-i küfrîye "kanun" ismini takmakla hem sizi iğfal, hem hükûmeti işgal, hem bizi perişan ederek, hâkimiyet-i İslâmiyeye ve millete ve vatana ecnebi hesabına darbeler vuruyorlar.

Ey efendiler! Dört senede dört defa dehşetli zelzeleler, tam tamına dört defa Risâle-i Nur şakirdlerine şiddetli bir surette taarruz ve zulüm zamanlarına tevafuku ve herbir zelzele dahi tam taarruz zamanında gelmesi ve hücumun durmasıyla zelzelenin durması işaretiyle, şimdiki mahkûmiyetimiz ile gelen semavî ve arzî belalardan siz mes'ulsünüz!

Denizli Hapishanesinde tecrid-i mutlak ve haps-i münferidde Mevkuf

Said Nursî

* * *

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□

Son Sözün Bir Kısmı

Efendiler! Şimdiki hayat-ı içtimaiyeyi bilemediğimden, makam-ı iddianın gidişatına göre, sizce musammem mahkûmiyetimize bir bahane olmak için, pek musırrane ileri sürdüğünüz cem'iyetçilik ittihamına karşı pek çok kat'î cevaplarımızı Ankara ehl-i vukufunun dahi müttefikan tasdikleriyle beraber, bu derece bu noktada ısrarınıza çok hayret ve taaccübde bulunurken

kalbime bu mana geldi: Madem hayat-ı içtimaiyenin bir temel taşı ve fıtrat-ı beşeriyenin bir hacet-i zaruriyesi ve aile hayatından tâ kabile ve millet ve İslâmiyet ve insaniyet hayatına kadar en lüzumlu ve kuvvetli rabıta ve her insanın kâinatta gördüğü ve tek başına mukabele edemediğı medar-ı zarar ve hayret ve insanî ve İslâmî vazifelerin îfasına mani maddî ve manevî esbabın tehacûmatına karşı bir nokta-i istinad ve medar-ı teselli olan dostluk ve kardeşane cemaat ve toplanmak ve samîmane uhrevî cem'iyet ve uhuvvet,

sh: » (Ş: 288)

hem siyasî cephesi olmadığı halde ve bilhassa hem dünya, hem din, hem âhîret saadetlerine kat'î vesile olarak îman ve Kur'an dersinde hâlis bir dostluk ve hakikat yolunda bir arkadaşlık ve vatanına ve milletine zararlı şeylere karşı bir tesanüd taşıyan Risâle-i Nur şakirdlerinin pek çok takdir ve tahsine şayan ders-i îmanda toplanmalarına, "cem'iyet-i siyasiye" namını verenler, elbette ve herhalde ya gayet fena bir surette aldanmış veya gayet gaddar bir anarşisttir ki, hem insaniyete vahşiyane düşmanlık eder, hem islâmiyet'e nemrudane adavet eder, hem hayat-ı içtimaiyeye anarşiliğın en bozuk ve mütereddi tavrıyla husumet eder ve bu vatana ve millete ve hâkimiyet-i İslâmiyeye ve dinî mukaddesata karşı mürtedane, mütemerridane, anudane mücadele eder. Veya ecnebi hesabına bu milletin can damarını kesmeye ve bozmaya çalışan el-hannas bir zındıktır ki, hükûmeti iğfal ve adliyyeyi şaşırtır, tâ o şeytanlara, firavunlara, anarşistlere karşı şimdiye kadar istimal ettiğimiz manevî silâhlarımızı kardeşlerimize ve vatanımıza çevirsin veya kırdırsın.

Mevkuf

Said Nursî

* * *

Efendiler! Otuz-kırk seneden beri ecnebi hesabına ve küfür ve ilhad namına bu milleti ifsad ve bu vatana parçalamak fikriyle, Kur'an hakikatına ve îman hakikatlarına her vesile ile hücum eden ve çok şekillere giren bir gizli ifsad komitesine karşı, bu mes'elemizde kendilerine perde yaptıkları insafsız ve dikkatsiz memurlara ve bu mahkemeyi şaşırtan onların Müslüman kisvesindeki propagandacılarına hitaben, fakat sizin huzurunuzda zâhiren sizin ile birkaç söz konuşacağıma müsaade ediniz.

ONİKİNCİ ŞUA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Pazartesi, 06 Mayıs 2024 10:15 -

(Fakat ikinci gün beraet kararı, o dehşetli konuşmayı geriye bıraktı.)

Tecrid-i mutlakta ve haps-i münferidde

Mevkuf

Said Nursî

* * *

Mühim Bir Suale Hakikatlı Bir Cevabdır.

Büyük memurlardan birkaç zât benden sordular ki: "Mustafa Kemal sana üçyüz lira maaş verip, Kürdistan'a ve vilayat-ı şarkıyeye, Şeyh Sünusî yerine vaiz-i umumî yapmak teklifini neden

sh: » (Ş: 289)

kabul etmedin? Eğer kabul etseydin ihtilâl yüzünden kesilen yüzbin adamın hayatlarını kurtarmaya sebep olurdun!" dediler.

Ben de onlara cevaben dedim ki: Yirmişer-otuzar senelik hayat-ı dünyeviyeyi o adamlar için kurtarmad ığ ıma bedel, yüzbinler vatandaşa, herbirisine milyonlar sene uhrevî hayatı kazandırmaya vesile olan Risâle-i Nur, o zayıatın yerine binler derece iş görmüş. Eğer o teklifi ben kabul etseydim, hiçbir şeye âlet olamayan ve tabi olmayan ve sırr-ı ihlası taşıyan Risâle-i Nur meydana gelmezdi. Hattâ ben, hapiste muhterem kardeşlerime demiştim: Eğer Ankara'ya gönderilen Risâle-i Nur'un şiddetli tokatları için beni idama mahkûm eden zâtlar, Risâle-i Nur'la îmanlarını kurtarıp idam-ı ebedîden necat bulsalar, siz şahid olunuz, ben onları da ruh u canımla helâl ederim!

Beraetimizden sonra Denizli'de beni tarassudla taciz edenlere ve büyük âmirlerine ve polis müdürüyle müfettişlere dedim: Risâle-i Nur'un kabil-i inkâr olmayan bir kerametidir ki; yirmi sene mazlumiyet hayatımda, yüzer risale ve mektublarımda ve binler şakirdlerde hiçbir cereyan, hiçbir cem'iyet ile ve dâhilî ve haricî hiçbir komite ile hiçbir vesika, hiçbir alâka, dokuz ay tedkikatta bulunmamasıdır. Hiçbir fikrin ve tedbirin haddi midir ki, bu hârika vaziyeti versin. Birtek adamın, birkaç senedeki mahrem esrarı meydana çıksa, elbette onu mes'ul ve mahcub edecek yirmi madde bulunacak. Madem hakikat budur; ya diyeceksiniz ki: "Pek hârika ve mağlub olmaz bir deha bu işi çeviriyor" veya diyeceksiniz: "Gayet inayetskârane bir hıfz-ı İlahîdir." Elbette böyle bir deha ile mübareze etmek hatadır, millete ve vatana büyük bir zarardır. Ve böyle bir hıfz-ı İlahî ve inayet-i Rabbaniyeye karşı gelmek; firavunane bir temerrüddür.

Eğer deseniz: "Seni serbest bıraksak ve tarassud ve nezaret etmesek derslerinle ve gizli esrarınla hayat-ı içtimaiyemizi bulandırabilirsin."

Ben de derim: Benim derslerim, bilâ-istisna bütünü, hükûmetin ve adliyenin eline geçmiş; bir gün cezayı mûcib bir madde bulunmamış. Kırk-elli bin nüsha risale, o derslerden milletin ellerinde dikkat ve merakla gezdiği halde, menfaatten başka hiçbir zararı hiçbir kimseye olmad ı ğ ı, hem eski mahkemenin, hem yeni mahkemenin mûcib-i mes'uliyet bir madde bulamamaları cihetiyle, yenisi ittifakla beraetimize; ve eskisi, dünyaca bir büyüğün hatırı için yüzotuz risaleden beş-on kelime bahane edip, yalnız kanaat-ı vicdaniye ile yüzyirmi mevkuf kardeşlerimden yalnız onbeş adama altışar ay

sh: » (Ş: 290)

ceza verebilmesi kat'î bir hüccettir ki, bana ve Risâle-i Nur'a ilişmeniz, manasız bir tevehhümle çirkin bir zulümdür. Hem daha yeni dersim yok ve bir sırrım gizli kalmadı ki, nezaretle ta'diline çalışsanız.

Ben şimdi hürriyetime çok muhtacım. Yirmi seneden beri lüzumsuz ve haksız ve faidesiz tarassudlar artık yeter! Benim sabrım tükendi. İhtiyarlık za'fiyetinden, şimdiye kadar yapmad ığm bedduayı yapmak ihtimali var. "Mazlumun ahı, tâ arşa kadar gider." diye bir kuvvetli hakikattir.

Sonra o zalim, dünyaca büyük makamlarda bulunan bedbahtlar dediler: "Sen yirmi senedir birtek defa takkemizi başına koymadın, eski ve yeni mahkemelerin huzurunda başını açmadın, eski kıyafetin ile bulundun. Halbuki onyedi milyon bu kıyafete girdi." Ben de dedim: Onyedi milyon değil, belki yedi milyon da değil, belki rızasıyla ve kalben kabulüyle ancak yedi bin Avrupaperest sarhoşların kıyafetlerine ruhsat-ı şer'îye ve cebr-i kanunî cihetiyle girmektense; azimet-i şer'îye ve takva cihetiyle, yedi milyar zâtların kıyafetlerine girmeyi tercih ederim. Benim gibi yirmibeş seneden beri hayat-ı içtimaiyeyi terkeden adama, "İnad ediyor, bize muhaliftir." denilmez. Haydi inad dahi olsa, madem Mustafa Kemal o inadı kıramadı ve iki mahkeme kırmadı ve üç vilayetin hükûmetleri onu bozmadı; siz neci oluyorsunuz ki, beyhude hem milletin, hem hükûmetin zararına, o inadın kırılmasına çabalıyorsunuz! Haydi siyasî muhalif de olsa, madem tasdikiniz ile yirmi senedir dünya ile alâkasını kesen ve manen yirmi seneden beri ölmüş bir adam, yeniden dirilip, faidesiz kendine çok zararlı olarak hayat-ı siyasiyeye girerek sizin ile uğraşmaz; bu halde onun muhalefetinden tevehhüm etmek, divaneliktir. Divanelerle ciddî konuşmak dahi bir divanelik olmasından, sizin gibilerle konuşmayı terk ediyorum. "Ne yaparsanız minnet çekmem!" dediğim, onları hem kızdırdı, hem susturdu. Son sözüm,

□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□ □□ □□□□□□ □□□□□□□□
□□□□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□

* * *

sh: » (Ş: 291)

Bu defaki küçük müdafaatımda demiştim:

Risâle-i Nur'daki şefkat, vicdan, hakikat, hak, bizi siyasetten men'etmiş. Çünki masumlar belaya dşerler, onlara zulmetmiş oluruz. Bazı zâtlar bunun izahını istediler. Ben de dedim:

şimdiki fırtınalı asırda gaddar medeniyetten neş'et eden hodgmlık ve asabiyet-i unsuriye ve umumî harbden gelen istibdadat-ı askeriye ve dalaletten çıkan merhametsizlik cihetinde öyle bir eşedd-i zulüm ve eşedd-i istibdadat meydana almış ki, ehl-i hak hakkını kuvvet-i maddiye ile müdafaa etse, ya eşedd-i zulüm ile, tarafgirlik bahanesiyle çok bareleri yakacak, o halette o da ezlem olacak ve mağlub kalacak. Çünki mezkr hissiyatla hareket ve taarruz eden insanlar, bir-iki adamın hatasıyla yirmi-otuz adamı, di bahanelerle vurur, perişan eder. Eğer ehl-i hak, hak ve adalet yolunda yalnız vuranı vursa, otuz zayiata mukabil yalnız biri kazanır, mağlub vaziyetinde kalır. Eğer mukabele-i bilmisil kaide-i zalmanesiyle, o ehl-i hak dahi bir-ikinin hatasıyla yirmi-otuz bareleri ezseler, o vakit hak namına dehşetli bir haksızlık ederler.

İşte Kur'anın emriyle, gayet şiddetle ve nefretle siyasetten ve idareye karışmaktan kaçındığımız ın hakikî hikmeti ve sebebi budur. Yoksa bizde öyle bir hak kuvveti var ki, hakkımızı tam ve mükemmel müdafaa edebilirdik. Hem madem herşey geçici ve fnidir ve ölüm ölmüyor ve kabir kapısı kapanmıyor ve zahmet ise rahmete kalboluyor; elbette biz, sabır ve şkrle tevekkül edip sükût ederiz. Zarar ile icbar ile sktumuzu bozdurmak ise; insafa, adalete, gayret-i vataniyeye ve hamiyet-i milliyeye bütün bütün zıddır, muhaliftir.

Hlsa-i kelm: Ehl-i hkmetin ve ehl-i siyasetin ve ehl-i idarenin ve inzibatın ve adliye ve zabitanın bizimle uğraşacak hiçbir işleri yoktur. Olsa olsa, dünyada hiçbir hkmetin müdafaa edemediği ve akılı başında hiçbir insanın hoşlanmad ığı küfr- mutlak ve dehşetli bir taun-u beşer ve maddiyyunluktan gelen zındıkanın taassubuyla, bir kısım gizli zındıklar şeytanetiyle bazı resm memurları aldatarak evhamlandırıp, aleyhimize sevk etmek var. Biz de deriz: Değil böyle birkaç vehhamı, belki dünyayı aleyhimize sevketseler, Kur'anın kuvvetiyle, Allah'ın inayetiyle kamayız. O irtidatkr küfr- mutlaka ve o zındıkaya teslim-i silh etmeyiz!..

Said Nursî

ONİKİNCİ ŞUA

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Pazartesi, 06 Mayıs 2024 10:15 -

* * *